

УГОДА
між Урядом України та Урядом Республіки Молдова
про сприяння та взаємний захист інвестицій

Уряд України та Уряд Республіки Молдова, які надалі іменуються "Договірні Сторони",

бажаючи посилити економічне співробітництво на довгостроковій основі для взаємної вигоди обох Держав,

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Держави на території іншої Держави, та

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно цієї Угоди, будуть стимулювати ділову ініціативу у цій сфері,

домовились про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" охоплюватиме будь-який вид активів, інвестованих в зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до діючих законів та правил останньої та включатиме, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно, як і будь-які інші права, такі як заставні, права утримання, забезпечення по позиці та подібні права;

б) акції, цінні папери та боргові зобов'язання юридичних осіб або майнову частку цих юридичних осіб;

в) права вимоги по грошовим засобам і будь-яким зобов'язанням, що мають економічну цінність і пов'язані з інвестицією;

г) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, говарні знаки, патенти, промислові зразки, технічні процеси, ноу-хау, комерційні таємниці, фірмові назви та гудвіл, пов'язані з інвестицією;

д) будь-яке право, надане згідно права або за контрактом та будь-які ліцензії та дозволи відповідно до права, включаючи концесії на розвідку, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані, не впливатиме на їх характер як інвестицій.

2. Термін “інвестор” означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка інвестує на територію іншої Договірної Сторони:

а) термін “фізична особа” означає будь-яку фізичну особу, що має громадянство будь-якої з Договірних Сторін відповідно до її законів;

б) термін “юридична особа” означає по відношенню до будь-якої Договірної Сторони:

- будь-яке підприємство, створене відповідно до діючого законодавства Держави, кожної із Договірних Сторін і яке має право здійснювати інвестиції на території іншої Договірної Сторони;

- будь-яку організацію осіб, що не має статусу юридичної особи, проте розглядається як компанія, підприємство її законами.

3. Термін “доходи” означає грошові суми, одержані внаслідок інвестиції і включатиме зокрема, але не виключно, прибутки, відсотки, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті, плату за послуги.

4. Термін “територія” означає відносно кожної Договірної Сторони територію, що знаходиться під її суверенітетом, а також морські та підводні райони, над якими ця Договірна Сторона здійснює, у відповідності до міжнародного права, суверенітет, суверенні права і юрисдикцію.

Стаття 2

Застосування цієї Угоди

Умови цієї Угоди застосовуватимуться до всіх інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони як до, так і після набуття чинності цією Угодою.

Положення цієї Угоди можуть бути змінені або доповнені за згодою Договірних Сторін.

Стаття 3

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочуватиме та створюватиме сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускатиме такі інвестиції відповідно до її законів та правил.

2. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін користуватимуться справедливим і рівним ставленням та отримуватимуть повний захист і безпеку на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 4

Національний режим та режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим та рівним, та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвестиціям своїх власних інвесторів або інвестиціям будь-якої третьої Держави, якщо це буде більш вигідним у відповідності із законодавством Договірної Сторони, на території якої здійснюються інвестиції.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надасть інвесторам іншої Договірної Сторони по відношенню до управління, підтримання, використання, отримання прибутків та розпорядження своїми інвестиціями, режим, що є справедливим і рівним та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої іншої Держави, що з цього є більш сприятливим.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачитимуться з тим, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої Договірної Сторони вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути поширені останньою Договірною Стороною, які впливають з:

а) будь-якого митного союзу або зони вільної торгівлі, або монетарного союзу, або подібних міжнародних угод, які впливають на інвестиційний режим співробітництва, або інших форм регіонального співробітництва, учасником яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати;

б) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, які стосуються півності або в основному оподаткування.

Стаття 5

Компенсація за втрати

1. Коли інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрати через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, по відношенню до реституцій, відшкодувань, компенсацій або іншого вирішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави.

2. Не зашкоджуючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

а) реквізиції їх власності її силами або владами;

б) руйнування їх власності її владами, яке не було викликане воєнними діями, або не вимагалось необхідною ситуацією, буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких зазнали під час періоду реквізиції або як результат руйнування власності. Платежі, що виникають, будуть вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без затримки.

Стаття 6

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація") на території іншої Договірної Сторони окрім задля державних інтересів. Експропріація провадитиметься за належним судочинством, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні інвестицій, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо, включатиме відсоток з дати експропріації за комерційно вмотивованою ставкою, робитиметься без затримки і буде такою, що ефективно реалізується та вільно переводиться у вільно конвертованій валюті.

2. Потерпілий інвестор матиме право на звернення до суду або арбітражу за захистом своїх інтересів, та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених в цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуватиметься тоді, коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка отримала статус акціонерного товариства, або заснована згідно діючого законодавства на будь-якій частині її території, та в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають частки.

Стаття 7

Перекази

1. Договірні Сторони гарантуватимуть переказ платежів, які стосуються інвестицій та доходів у відповідності до діючого законодавства Сторін. Перекази робитимуться у вільно конвертованій валюті, або в валюті, в якій інвестиція була здійснена, без будь-яких обмежень та непотрібної затримки. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не виключно:

а) капітал та додаткові грошові суми для підтримки або збільшення інвестицій;

б) прибутки, відсоток, дивіденди та інший поточний доход;

в) фонди на виплату по позиці;

г) роялті або плату за послуги;

д) надходження від продажу або ліквідації інвестицій;

2. Для цілей цієї Угоди будуть використовуватися курси, які встановлюються у відповідності законодавства Сторін і які дійсні для поточних угод на дату переказу, якщо не домовлено про інше.

Стаття 8

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або її призначений посередник здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно гарантії, що вона надала в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

а) передачу, або по закону або згідно законної угоди в цій країні, будь-якого права або права вимоги інвестора до попередньої Договірної Сторони або до її призначеного посередника, так як і те,

б) що попередня Договірна Сторона або її призначений посередник отримала право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги цього інвестора та перебере зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. Отримані внаслідок суброгації права або вимоги не виходитимуть за рамки прав та вимог інвестора.

Стаття 9

Спори між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території цієї Договірної Сторони, буде предметом переговорів між Сторонами у спорі.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною не може бути таким чином вирішений в період шести місяців з дня пред'явлення письмової вимоги інвестор отримає право передати цю справу до:

а) Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (ІКСІД), маючи на увазі відповідні умови Конвенції про Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та громадянами інших Держав, що відкрита для підписання в Вашингтоні, Округ Колумбія 18 березня 1965 року, у випадку, коли обидві Договірні Сторони стали стороною цієї Конвенції, або

б) арбітра або міжнародного ad hoc арбітражного суду, заснованого згідно Арбітражних Правил Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі (ЮНСІТРАЛ). Сторони в спорі можуть погодитись письмово змінити ці Правила. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох сторін спору.

Стаття 10

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом взаємних консультацій і переговорів.

2. Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, після його початку, на прохання будь якої Договірної Сторони його буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного індивідуального випадку наступним чином: протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить по одному члену цього суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення Договірними Сторонами, буде призначено Головою Суду (надалі згадується як "Голова"). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого із періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, будь-яка Договірна Сторона може, при відсутності іншої домовленості, запросити Голову Міжнародного Суду ООН зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Заступника Голови, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Заступник Голови також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду ООН, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення та може без перешкод виконати вказану функцію.

5. Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть остаточними і обов'язковими.

6. Розгляд справ в Арбітражному Суді буде проводитись у відповідності до Правил Міжнародного Суду ООН.

Договірні Сторони можуть погодитись про зміну цих Правил.

Стаття 11

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Договірні Сторони, ніщо в цій Угоді не заважатиме Договірним Сторонам або будь-яким їх інвесторам, які володіють інвестиціями на території іншої Договірної Сторони, користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими, по відношенню до його випадку.

2. Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до її законів та правил або інших спеціальних положень контрактів, є більш сприятливий, ніж той, який надається цією Угодою, буде надано більш сприятливий.

Стаття 12

Набуття чинності, тривалість та припинення

1. Кожна Договірна Сторона повідомить іншу про завершення процедур, необхідних згідно її законодавства для набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набере чинності з дати останнього повідомлення.

2. Ця Угода залишається чинною на період десяти років. Її дія буде автоматично продовжуватися на наступні періоди, якщо жодна з Договірних Сторін не менш ніж за шість місяців до вичерпання відповідного періоду письмово не повідомить іншу Договірну Сторону про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення цієї Угоди, умови цієї Угоди залишатимуться чинними на період в десять років з дати припинення.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Здійснено в м. Кишиневі "29" серпня 1995р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, молдавською та російською мовами, причому всі тексти є рівно аутентичними.

У випадку виникнення розбіжностей стосовно тлумачення статей цієї Угоди переважну силу матиме текст на російській мові.

ЗА УРЯД
УКРАЇНИ

ЗА УРЯД
РЕСПУБЛІКИ МОЛДОВА

